

အဖိုးရောင်း မေတ္တာ

ဇာတ်လမ်း
သရုပ်ဖော်...
မိမိနှင့် ဂေ:
< တောင်ရှု >

ကိုကြီး...ရွှေယမင်း...နံ့တမ်း
ခိုင်း...တဲ့...ခတ္တော့စွာက...ရဲတိုက်
လှိုလှို အိမ်ကြီး...ရဲ...အဖေ
အနေ

နံ့တမ်း...ပြီးပြီ
အဲဒီအိမ်ကြီးက
တူး...ခြားတယ်ပါ...

ငါ...အဲဒီအိမ်ကြီးမှာ
ခြံရှင်းတဲ့အလုပ်သမား
ယောင်ဆောင်ပြီးနံ့တမ်းက...
အဲဒီအိမ်ကြီး...ခြံဝန်းထဲမှာ
အစောင့်သုံးယောက်တောင်
ထားတာတဲ့...ခတ္တော့စွာရဲ...နီး
နား...စွာတွေမှာအချမ်းသာ
ဆုံးသူတွေ...အိမ်ကြီးတဲ့...

သူတွေကြီးနာမည်က...
ဦးဘောဂတဲ့...

နောက်ပြီး...အဲဒီရဲတိုက်လူလူ
အိမ်ကြီးထဲမှာ...ဦးဘောင်အနီးဒေါ်စန္ဒာမာ
အိမ်ကြီးကနေဘယ်မှာမသွားဘဲ...အပေါ်
ထပ်မှာတစ်ယောက်တည်း
နေတယ်တဲ့....

ကြွယ်ဝတဲ့
သူငွေကတော်မို့
သူတို့ပစ္စည်းသူများ
ယူမှာနိးလို့အိမ်ပေါ်
ကမဆင်းတာပေါ့

အေး...အောက်ထပ်ကိုစားစရာ...မှာ
စရာရှိမှဆင်းလာပြီး...အပေါ်ထပ်မှာ
တစ်ယောက်တည်းနေတာတဲ့....

ကိုမီး... နင်စုံစမ်းတာ
ဒါအကုန်ပဲလား...

ရှိသေးတာပေါ့..
သူငှားမမီး ဒေါ်စန္ဒာမာ
အပေါ်ထပ်မူ... အား...
အားရှိ...

သေတ္တာမီးတစ်လုံးကိုခဏ...ခဏဖွင့်ကြည့်နေတာပဲတဲ...

ငါ့ကို...သူတို့အိမ်မီး
ထဲက...သန့်ရှင်းရေးလုပ်တဲ့
“ကွန်း”ပြောတာဟ...

ငါ့စွာရူးမကြီးဆိုတော့... သူ့စွာ
ငွေရတနာတွေသေတ္တာထဲထားတာ
ခဏခဏဖွင့်ကြည့်မှာပေါ့...
နောက်ပြီးတော့...

အိမ်ပေါ်တွေက... ကွယ်ရာ
အဲဒီလိုဖြောင့်တယ်... သူ့မှာ
သားတစ်ယောက်ရှိတယ်...
နာမည်ကဝိဇ္ဇာတဲ့

သူက... ပဲ, နှမ်း... စပါး ရောင်း ဝယ် ရေး မှာ စာရင်း ကိုင် အတော် ကျွမ်း
ဆိုပဲ...

အဲ... အဲဒီဝတ္ထုဟာ
စွယ်မင်းရဲ့...ရဲ့...

ဒီစကား
ဒီမှာရပ်
ကိုဖြီး...

အလုပ်အကြောင်းပဲ
ပြောပါ... ဒီအတိုင်းဆို
ဒီအိမ်ဖြီးကို... ကိုဖြီး
တစ်ယောက်တည်းနဲ့ခါးပြ
တိုက်လို့ရသားနဲ့... စုံစမ်း
ပြီး... ပြန်လာရတယ်လို့.

မလွယ်ဘူး...
စွယ်မင်း... ဘာလို့
လဲဆို...

အဲဒီအိမ်ကြီးရဲ့သက်တော်စောင့်သုံးယောက်ကလေးရောအတော်
ကျွမ်းတာဟ... ကိုကြီးလေးရောမကျွမ်းတာလည်းစွယ်မင်းလေးသိ
သားနဲ့...ဟီး...

ကိုမီးကစွေယမင်းလို
ဓါးရေမကျမ်းဘူးလေ...သူတို့က
ဆရာမီးတွေ..မယှဉ်ရဲပေါင်

အဖေ..ဦးမှိုသီးဆီက
ဓါးရေပညာကိုကိုမီးက
ကောင်းကောင်းမသင်
ခဲ့တော့...

ခုလို..အရေဖြူ
တော့..ရှောင်ဖွေးခဲ့
ရတယ်ပေါ့...

ညီမလေးသမီးအဲဒီ
သုံးယောက်ကိုအသလေး
အနိုင်ယူပစ်ဖို့..သိတယ်
မဟုတ်က...ဟင်း...ဟင်း
ဒီနယ်တစ်ဝိုက်...

ဓါးရေ ကျစ်တဲ... ဓါးဝှေ့စင် ဆောင်ခို မှိုသီး ရဲသမီး...
 ဟောဒီစွေယမင်းက... အဖေဆီက ဓါးရေ ပညာ ကုန်အောင်
 တတ်ကျွမ်း ထားတာလေ...

ဒါကြောင်လည်း
 အဖေက... သားအရင်း
 ဖြစ်တဲငါ့ထက်... စွေယမင်း
 ကို...ဖို အားကိုး တာပေါ့...

နောက်ပြီ... အဖေက
သူမသေခင်... ကိုဦးနဲ့
မင်းကို...

ဝေ... ကိုဦး

ဒီစကား... ဒီ
မှာပဲရတ

ဟိုတုန်းက.. အဖေလူမမာကြီး
စိတ်ဆုမ်း သာဖို့ ခေါင်းငြိမ်းပေး
လိုက်ရတာ

ကိုဦး ကို... အစ်ကိုရင်း
လုပ်ချက်တယ်... ကိုဦးကို
မဖြောင့်... စွယ်မင်း... လော
ကကြီး မှာဘယ်သူ့ကိုမှ
မချစ်တတ်ဘူး...

ဒါ့... ကိုယ့်ကို မွေးတဲ့
မိဘတောင် မချစ်ဘဲ မုန့် တာ
ကျန်တာ ဝေး သေး ပေါ့...

ရွေးယမင်း ချစ်တာ...
အားကိုးတာ.. မွေးစားအဖေ
ဦး မိုး သီး ပဲ.. အဖေ အတွက်
ဆိုရင်တော့.. အသက်စွန့်ရ
စွန့်ရပဲ...

ကဲ.. တို့နေမကောင်း
ဖြစ်နေတဲ့ အဖေဆီကို
သွားကြမယ်...

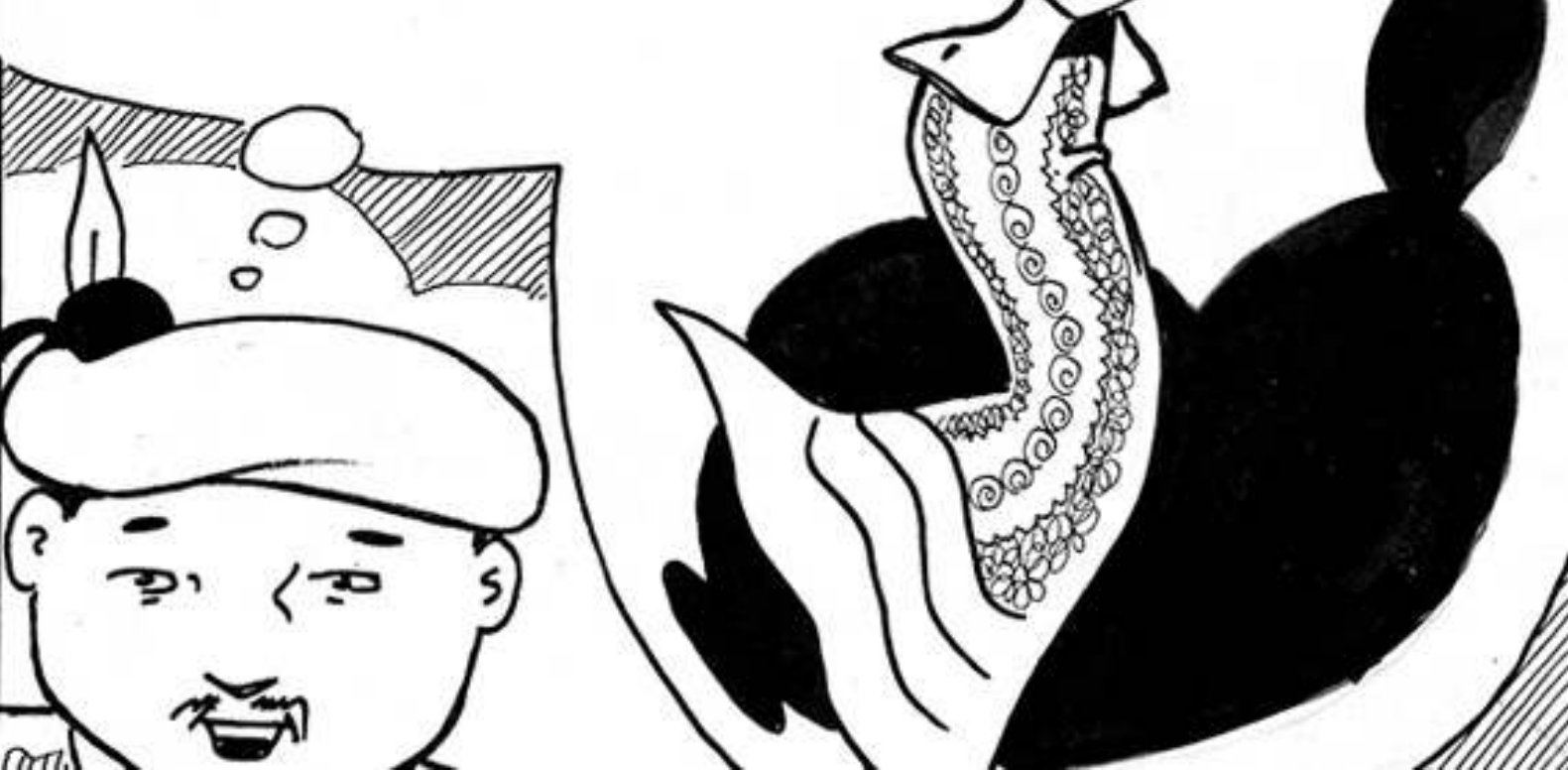

ကိုဗြီး နှင့်ရွှေယမင်းတို့တောထဲ ဦးမိုးသီ တဲသို အသွား လမ်း တွင်...

မိန်းမလေးလို လှလှပပဝတ်စား ထားရင် ပိုလှ မှာပဲ..
ခုလို ယူပြတ်တုန်း သူ့ကို အတင်း ပွေ့ပြီး တောထဲ.. အဲ...
ဒါပေမယ့်... သူ့လက်ထဲက ဓါးကို
ဖြောက်တယ်.. သူက.. ငါ့ထက်
ဓါး ရှေး ကျမ်းတယ်...

အခြား မိန်းကလေး သာ
ဆိုရင်တော့.. ခုလို ယူလစ်တဲ့ နေရာ
တောထဲ ပွေ့ ခေါ်သွား တာပေါ့...

မကြာခင်...ဓါးပြဲဦးမှိုးသီးစခန်းချရာသစ်ပင်ပေါ်ရှိတဲအိမ်သို့
ရောက်၍...သစ်ပင်ပေါ်တက်...

တဲထဲအဝင်...

အဖေ...တွေယမင်းလေ
အဖေရောဂါ..သမားတော်
ကောင်းတွေနဲ့ဆေးကု
ဖို့...

ဒီည...ခတ္တရာ...ဦးဘေဂ
အိမ်ပြီးကိုသမီးတစ်ယောက်
တနင်...ဓါးပြဲတိုက်ငွေရှာ
ပေးမယ်...

ဝမ်းသာလို့ကတာ.. အဖေ
ကျန်းမာလာရင်... သမီးနဲ့သားကို
အဖေကိုယ်တိုင်ပေးစားရမယ်...

ဒါဆို.. အဖေထပ်မေးမယ်
သမီးလေးလက်ခံမယ်နော်

အဖေ.. စိတ်...
စိတ်ကျပါအို

စွေယမင်း.. ဂျာမဏီမခင်ကြီးအား.. စိတ်ချမ်းသာရန်မူသားသုံးရင်း

သမီးခါးဖြတ်ကပ်မယ်
အိမ်ဟာဘယ်သူ့အိမ်ဆိုတာ
အဖေသိပါတယ်နော်...

သိပါတယ်
သမီးရယ်...

